N°. 34 1839

BREDASCHE COURANT.

STAAT-, LETTERKUNDIG- EN WETENSCHAPPELIJK

NIEUWS- BLAD.

Zaturdag 9 Februarij.

(Vervolg en slot van de Publicatie van N°. 32.)

ART. 101. Niemand der alzoo in reijen geplaatste ingezetenen, zal zonder verlof van den Brandmeester, zijne plaats mogen verlaten of zich aan den hem opgelegden arbeid mogen onttrekken.

ART. 102. Geene der bedienden van de Brandspuit zullen zich van hunnen post mogen verwijderen of den hun opgelegden arbeid staken; maar ieder zal op zijne plaats verblijven en promptelijk aan de hem gegevene bevelen gehoorzamen.

ART. 103. De Opper- en Onder-brandmeesters zullen in al het geen aan hen door den Burgemeester als generalen Brandmeester; de Brandgasten in het geen hun door de Opper- of Onder-brandmeesters en andere daaromtrent directie hebbende, tot het blusschen van den brand wordt bevolen, aanstonds moeten gehoorzamen; en wijders dezelven men alle beleefdheid en welvoegelijkheid bejegenen.

ART. 104. Een der Brandmeesters van ieder Spuit, zal zich bij den generalen Brandmeester begeven, om hem berigt te geven van den toestand van den brand en van de daar nevens aangelegen panden, en zijne bevelen vragen; zullende de plaats waar zich de generale Brandmeester bevindt, bij dag, door een wit en rood vlaggetje, en bij avond of nacht, door een brandende lantaarn op een stok, worden aangeduid.

ART. 105. De dienstdoende Schutterij zal, op het eerste gerucht van brand, zich dadelijk in de wapens begeven, en vergaderen op de groote Markt voor het Stadshuis. — De Kommanderende Officier, zal op staanden voet de helft der dienstdoende Schutters detacheren naar de plaats van den brand, en het kommando van dat detachement op zich nemen, de wederhelft zal post houden voor het Stadshuis, onder kommande van den opvolgenden Officier.

ART. 106. Het detachement bij den brand gedetacheerd, zal onmiddelijk staan onder de orders van den generalen Brandmeester. — Het detachement, posthoudende op de loopplaats van het Stadshuis, zal verblijven onder de bevelen van Burgemeesteren.

ART. 107. Zoodra de Schutterij zal zijn gekomen ter plaatse van den brand, zal den kommanderenden Officier, zonder nadere orders aftewachten, de toegangen van het brandend pand doen bezetten, om door de Schutters te doen waken, dat geene onnutte personen indringen.

Hij zal voorts de Schutters stellen in twee reijen, tot op eenen bekwamen afstand, alwaar hij, door andere Schutters, zal doen formeren eenen kring, alles, wat uit het brandend pand wordt gevoerd, zal door die rei worden overgebragt en nedergelegd in den geformeerden kring, om alzoo, onder de bewaring der Schutters, tot nadere dispositie, voor de eigenaren te verblijven.

Indien de gelegenheid het toelaat, om de geredde goederen in een nabij zijnde huis ter bewaring over te brengen, zal de kommanderende Officier der Schutterij, van de plaats alwaar den brand is tot het huis, waarin de goederen zullen worden geborgen, op gelijke wijze de afstand door twee reijen Schutters doen bezetten.

Hij zal de overige schutters stellen langs de darmen der Brandspuiten, om daarvan alle moedwilligen te verwijderen, en inzonderlijk om toetezien, dat aan de darmen geene moedwil, schade of baldadigheid worde gepleegd.

Hij zal door de schutters doen toezien, dat daarbij niets worde ontvreemd.

Hij zal door de Schutters doen weren, alle onnutte personen, vrouwen en kinderen.

Hij zal alle oproer en vechterijen doen tegengaan en beletten.

Ingeval hij oordeelt, dat de bij hem zijnde Schutters niet in genoegzame getalle zijn, om den dienst te verrigten, zal hij, met overleg van den generalen Brandmeester, aan Burgemeesteren aanvrage kunnen doen, om van de reserve, zoo veele Schutters naar den brand te detacheren, als noodzakelijk voor den dienst zal geoordeeld worden.

ART. 108. De Officieren der Schutterij, en die van de garnizoen houdende Militairen, noch ook de Schutters en garnizoen houdende Militairen, zullen zich mogen inlaten met de directie bij den brand te voeren, mitsgaders noch aan de geaffecteerden bij de Brandspuiten, noch aan de ter hulp opgekomen ingezetenen, eenige orders of bevelen geven, als zijnde zulks uitsluitend van de competentie, van den generalen Brandmeester en van de Opper- en onderbrandmeesters.

ART. 109. De generale Brandmeester, zal van den Plaats-Majoor, die, ten gevolge het vastgestelde bij art. 251 van het Reglement van den Garnizoens-dienst, zich met een detachement van het reserve-piket, moet begeven naar de plaats, alwaar den brand is, de noodige adsistentie kunnen vragen.

In gevolge het voors. artikel, is de Plaats-Majoor vepligt, zijnen troep zoodanig te stellen, dat dezelve niet hinderlijk doch altijd disponibel is

ART. 110. De generale Brandmeester en de Opperbrandmeesters, zullen, om bij voorval van brand, bekend zijn, voorzien wezen van een gedistingeerden stok, van twee Nederlandsche ellen lengte, met Stads kleuren, rood en wit geschilderd; en de Onder-brandmeesters ieder eenen gelijken stok, van anderhalve Nederlandsche el lengte; de bedienden der Brandspuiten zullen om den regter arm dragen eenen lederen band met stadswapen.

ART. 111. De Onder-brandmeesters zullen aanteekening houden, van die genen der Brandgasten, welke, bij het ontstaan van brand of bij het inspecteren of het exerceren der Brandspuiten, zijn achterwegen gebleven. De achtergeblevene zullen vervallen in de hierna te bepalene boete.

ART. 112. Op het eerste teeken van brand, na zonneondergang, zal ieder inwoner verpligt zijn, het zij een lantaarn met licht voorzien, voor zijne deur te plaatsen, of wel behoorlijk licht voor zijne vensterglazen te zetten, om de straat te verlichten.

ART. 113. Niemand der geburen van het huis, alwaar de brand is ontstaan, zal de toegang door deszelfs huis mogen weigeren, en niet kunnen beletten, dat van zijne waterputten en pompen wordt gebruik gemaakt; mitsgaders ook niet, dat, dit onvermijdelijk geoordeeld wordende, de slangen door hetzelve huis worden gelegd.

ART. 114. De nabij gelegen gebouwen, huizen en goederen, voornamelijk, die door den wind, het meest aan den brand zijn blootgesteld, zal men, zoo veel mogelijk, trachten te bewaren, door dezelve nat te houden of met natte zeilen te dekken.

ART. 115. Ten allen tijde zullen de geburen van het huis, alwaar den brand ontstaat, verpligt zijn, gedurende den brand, de grootste tobben in hun bezit, op derzelver stoepen te plaatsen, en zorg dragen, dat die gedurig vol water worden aangevuld; zij zullen, ter rekwisitie van de Brandmeesters, leenen al dat gene, wat van hen, tot blussching van den brand, zal worden gevorderd.

ART. 116. Die gene, welke eenige goederen uit de huizen, waarin en waaromtrent den brand is, geborgen heeft, zal dezelve binnen den tijd van vier-en-twintig uren, moeten leveren in handen van den eigenaar, en daarvan aan Burgemeesteren aangifte doen.

ART. 117. Indien het mogt gebeuren, dat tot behandeling van de Spuit, meer dan de geaffecteerde personen mogten benoodigd zijn, zullen uit de partikuliere personen, bij den brand tegenwoordig, door Brandmeesteren zoo veel aan de Spuit kunnen worden te werk gesteld, als noodig zal bevonden worden, die alsdan gehouden zullen zijn aan de Spuit te werken.

ART. 118. Des noodig, kan ook de hulp van Metzelaars, Timmerlieden, Loodgieters en andere deskundigen, als ook die van hunne knechts, hoewel geene geaffecteerden aan de Brandspuiten zijnde, worden gevorderd, en zullen zich deze daartoe dadelijk moeten laten gebruiken.

ART. 119. Op het bevel der Brandmeesters, zal zich niemand mogen onttrekken tot het aanhalen en plaatsen der brandladders en brandhaken.

Herinneren bij deze, den Ingezetenen, de bepalingen in voorgemelde Artikelen vervat, met last op een iegelijk zoo veel hem aangaat, om zich dien overeenkomstig te gedragen; en met waarschuwing, dat de overtredingen, volgens Art. 128 van het onderwerpelijke Reglement en verdere daartoe betrekkelijke verordeningen, zullen worden vervolgd en gestraft.

BREDA, den 28. Januarij 1839.

DE ROY, Vt.

Ter ordonnantie van dezelven,

De Secretaris der Stad,

H. W. SCHAUIKES.

BEKENDMAKING.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD *BREDA*, brengen bij deze ter kennisse der houders van Obligatien ten laste dezer Stad, dat, op daartoe gedane voordragt van den Stedelijken Raad door Heeren Gedeputeerde Staten der Provincie Noord-Braband, bij besluit van den 16den November 1838, Litt. M. M., autorisatie is verleend, om van het *laagste een derde gedeelte* der in den tijd onbetaald geblevene *twee derden* van *Stads Interessen* over 1810 tot en met 1814, en der *Lijfrenten* over 1810 tot 1813 ingesloten, uitbetaling te doen.

En worden mitsdien de belanghebbenden uitgenoodigd, om hunne Obligatien, aan te vangen met den 15den Februarij aanstaande, des Dingsdags en Vrijdags van iedere week, 's morgens van tien tot twaalf en 's namiddags van twee tot vier ure, ten kantore van den Stedelijken Ontvanger aan te bieden, waarbij, na aanteekening daarop dezer restant betaling, en na voldaan teekening daarentegen, der-

daartoe bij denzelve Ontvanger voorhandene kwitantien, de verdere voldoening als voormeld zal plaats hebben.

BREDA, den 7. Februarij 1839.

DE ROY, vt.

Ter ordonnancie van Burgemeester en Wethouders voornoemd:

De Secretaris der Stad,

H. W. SCHAUIKES.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 6den Februarij.

De *Moniteur* behelst weder een aantal benoemingen in de regterlijke magt. Onder dezelve merkt men op de benoeming van den heer *Tournelle*, prokureur-generaal bij het hof van Nismes, tot procureur-generaal bij het hof van Orleans, ter vervanging van den heer *Mottet*, die lid der kamer is en tot de coalitie behoorde. Men denkt, dat het gouvernement ook op andere personen dezelfde strengheid zal toepassen.

— De jongste tijdingen uit Belgie hebben hier, omtrent de houding die men daar wil aannemen, een' tegenstrijdigen indruk gemaakt. De prorogatie der kamers houdt men namelijk voor geheel in strijd met het inroepen van den generaal *Skzrynecki*. De komst van dit poolsche legerhoofd moet natuurlijk doen veronderstellen, dat men met de wapenen weerstand wil bieden, en de prorogatie zou integendeel doen denken, dat men van de kamer wilde ontslagen zijn, omdat zij te oorlogzuchtig was. Reeds is de drukke koerierwissel vermeld, die in de jongste dagen tusschen de Tuilerien en Brussel plaats gehad heeft. Men wil, dat men van herwaarts koning *Leopold* den raad gegeven heeft, om niet alleen de kamers te prorogeren, maar zelfs te ontbinden, ten einde de handen in de tegenwoordige omstandigheden vrij te hebben. Het *Journal des Débats*, over de schorsing der belgische kamers sprekende, laat zich heden in dien geest uit: » De prorogatie der kamers - zegt het blad - laat het belgisch gouvernement al de noodige vrijheid van geest en handeling, om de moeijelijke kwestie in den geest op te lossen, die voor 's lands welbegrepen belangen het voordeeligste is." Hetzelfde blad, over de in dienststelling sprekende van den poolschen generaal *Skzrynecki*, laat ter beoordeeling van alle verstandige lieden de gevolgen, die de daaruit voortgebragte scheuring (het vertrek der oostenrijksche en pruissische zaakgelastigden), in een oogenblik als het tegenwoordige, moet hebben, terwijl het meent dat die scheuring had kunnen voorgekomen worden.

Men is hier niet zonder vrees, dat de crisis, waarin Belgie zich tegenwoordig bevindt, eene crisis, die zich zoowel tot de staatkundige aangelegenheden uitstrekt, als tot de industriele belangen, welke in den laatsten tijd veel geleden hebben en waardoor eene menigte werklieden zonder verdiensten zijn gekomen, gepaard met de twee-lingen der hevige patriotsche en republikeinsche partij, tot ernstige onlusten en volksbewegingen kunnen aanleiding geven, waardoor de troon van *Leopold* wel gevaar kon loopen, van omver geworpen te worden. In dat geval wil men, dat het thans op de noordelijke grenzen verzamelde legerkorps bestemd zou worden, om de orde in Belgie te herstellen, en *Leopold* op zijnen troon te handhaven. De pruissische en hollandsche troepen zouden echter in geen geval andere gedeelten bezetten, dan die door de traktaten aan Holland zijn afgestaan.

— Al de troepen, die tot het observatie-korps aan de noordelijke grenzen behooren, zijn thans in hunne kantonnementen vereenigd. Een vijftiental officieren, die nog te Parijs waren, hebben last bekomen, om zich naar hunne korpsen te begeven. De hertog *van Nemours* zou morgen vertrekken, maar zijne reis is uitgesteld. Naar het gerucht wil, zal de *Moniteur* morgen de ordonnantie houden, waarbij het opperbevel over het observatie-leger aan den hertog *van Orleans* wordt opgedragen.

— Gisteren avond hebben de russische en pruissische gezanten een lang onderhoud met den engelschen gezant gehad.

— Volgens berigten over Nieuw-Orleans ontvangen en door een Amerikaansch vaartuig aangebragt, hebben de Franschen te Vera-Crux een aanval van de Mexikanen afgeslagen en zijn, na een bombardement, van de stad meester gebleven. De generaal *Arcida* was daarbij krijgsgevangen gemaakt en de generaal *Santa Anna* zwaar gekwetst geworden, zoodat zijn linker been had moeten afgezet worden.

Het Mexikaansch gouvernement, namelijk, de overeenkomst van den generaal *Rincon*, omtrent de overgave van het fort en de bezetting der stad, niet hebbende willen erkennen, had den generaal *Santa-Anna* aan het hoofd van 5000 man afgezonden, om de stad binnen te dringen. De vice-admiraal *Baudin*, daarvan onderrigt, had een aantal troepen doen ontschepen met last, zeker dewijl men niet sterk genoeg was om de verdedigingspunten te bezetten, om de stukken der batterijen van Vera-Cruz te doen vernagelen. Terwijl de Franschen daarmede nog bezig waren, werden zij door de Mexikanen overvallen en een aantal hunner zoo officieren als soldaten afgemaakt; de Franschen waren genoodzaakt te wijken, waarop men van deze zijde de stad begon te beschieten, die de Mexikanen nu genoodzaakt waren te verlaten, waarop de Franschen weder van dezelve bezit namen.

In een brief uit Havanna van den 29sten December wordt aan den anderen kant verzekerd, dat de Mexikanen zich den anderen dag herzameld, de stad weder ingenomen hadden en het fort St. Jean d'Ulloa waren begonnen te beschieten, terwijl een paar fransche fregatten veel geleden hadden. Men zal omtrent een en ander nadere berigten moeten afwachten.

— Ter beurze was men zeer ongerust over de jongste gebeurtenissen in Belgie; de fondsen werden er door gedrukt. De notering was heden (6 *Februarij*) 5 pCt. 109,85; 3 pCt. 77,90; Nap. r. 98,50; Sp. Ardoin 19; Rom. L. 99½.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 4den Februarij.

Van den Neder-Rijn komen hier schier onophoudelijk depeches aan. Het schijnt echter, dat de zittingen der bondsvergadering, als er niets bijzonders voorvalt, eerst tegen het laatst van Februarij weder zullen geopend worden.

— De russische troonopvolger is den 20sten der vorige maand te Napels aangekomen, en heeft zijn intrek in het paleis van den russischen gezant, graaf *von Gurieff*, genomen. Een uur na zijne aankomst begaf zich de prins, door zijnen talrijken generalen staf gevolgd, naar het koninklijk paleis, waar de koning hem opwachtte en nog denzelfden dag een tegenbezoek bij hem aflegde. — De hertogin van *Berry* is insgelijks den 20sten Januarij te Napels gearriveerd, waar een der paleizen voor haar was ingeruimd.

— De koning van Wurtemberg heeft, den 1sten dezer, de gewone zitting der Stenden, die sedert drie jaren geen plaats had gegrepen in persoon geopend. Na gezegd te hebben, dat de zegeningen van ongestoorde rust en steeds toenemende welvaart tot dankbaarheid jegens de Voorzienigheid verpligten, kondigde Z. M. de voorgenomen echtverbindtenis aan van Hoogstdeszelfs tweede dochter, prinses *Sophia*, met den erfprins *van Oranje*, in de overtuiging dat de staten deel zouden nemen in het geluk van zijn vaderlijk hart. Vervolgens worden in deze troonrede de voornaamste ontwerpen van wet opgesomd, die aan de vergadering zullen voorgelegd worden, en ten opzigte van het voltallig maken van het leger, op voet van vrede, gezegd, hoe, in weerwil der uitzigten op behoud van den vrede, de koning met regt verwachten mag, dat, ten gevolge van den goeden geest der troepen, het verdedigingsstelsel van Duitschland de volmaking zal erlangen, die daaraan door de staatsverdragen gegeven is.

In het antwoord van den president der tweede Kamer, aan den Koning, is onder anderen de wensch geuit, dat de Vorst in het toekomstig levensgeluk zijner geliefde dochter eene vergoeding voor de smart der scheiding vinden mogt.

— Te Karlsruhe heeft een vreemdeling pogingen in het werk gesteld, om krijgsvolk voor Belgie te werven, doch zulks is hem belet geworden.

— Verscheiden Rijnpruissische dagbladen behelzen gelijktijdig een artikel gedagteekend van den Neder-Rijn, 2 Februarij, hetgeen wij hier, bij uittreksel, mededeelen:

» Belgische en andere dagbladen geven zich voortdurend moeite, om, door valsche of opzettelijke verzonnen berigten uit de Rijnprovincien, onrust onder het publiek in die provincien te verspreiden. Zoo schilderden zij eerst de handelwijze van de pruissische regering ten aanzien van eenige geestelijken, als een *onderdrukking* der katholijke kerk af, en voorspelden, zoo hieruit als uit de daarop volgende gebeurtenissen, dat er weldra een algemeene opstand zoude uitbarsten. Thans, nu het logenachtige dier voorspellingen gebleken is strooijen zij op hunnen eigen bodem het zaad van inwendige onrust, en wenschen niets vuriger dan dat het door den aangeblazen stormwind, zoover mogelijk ook over de grenzen verspreid worde. Daar dit zaad nu bij hen wortel geschoten heeft, veroorzaakt zulks verontrustende geruchten, nopens eenen ophanden zijnde Europeschen oorlog, die welligt met bevreemding doen zien dat de pruissische regering zich, bij zulk eene gesteldheid van zaken, vergenoegt met de ontwikkeling der gebeurtenissen en de buitengewone krijgstoerustingen op de grenzen vooreerst nog bedaard gade te slaan en in schijnbare onbezorgdheid slechts de verlofgangers van weinige batailjons in de Rijnprovincien te laten oproepen. Maar Pruissen kent zijne taak te wel, om te veronderstellen dat de Duitsche grenzen, door eenige weinige manschappen meer op de been te brengen, veiliger bewaakt zouden zijn, dan door de bescherming van het Europesche volkenregt."

— Van de Roer schrijft men, van den 1sten dezer, dat sints den vorigen dag in die streken alles eene militaire houding had aangenomen. Den 30sten Januarij waren uit Berlijn, door den telegraaf, bevelen ontvangen, waarop uit Keulen in alle rigtingen couriers waren afgezonden, om terstond de geheele oorlogs-reserve op te roepen, met den last om binnen 24 uren marschvaardig te zijn. In Wezel was de Rijnbrug weggenomen; hare spoedige herstelling was echter bevolen. De bewegingen zijn naar de belgische grenzen gerigt.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 8sten Februarij.

Sedert eenige dagen heeft ons [illegible] eene achterwaartsche beweging gemaakt naar men wil, ten einde de Belgen alle voorwendsel te benemen, om vijandelijkheden tegen ons te beginnen.

— Het voorstel, om een gedenkteeken voor den beroemden Nederlandsche zeeschilder, *J. C. Schotel*, op te rigten, heeft zoo veel bijval gevonden, dat door de aanzienlijke inschrijvingen bereids gevolg aan hetzelve zal kunnen gegeven worden, en er bepaald is, dat dit gedenkteeken te Dordrecht in de Groote Kerk zal geplaatst worden.

— Uit 's Hage schrijft men ons:

» Men verneemt dat het Z. M. onlangs behaagd heeft den heer *E. de Wolff*, buiten kosten of bezwaar van het Rijk, te benoemen tot Nederlandschen consul voor de staten Alabama en Florida, in de Vereenigde Staten van Amerika, zullende hij zijn verblijf te Mobile hebben.

» Voorts is aan de overige, hierna vermelde consulaten in de Vereenigde Staten van Amerika, de volgende uitbreiding gegeven, als: 1°. dat te New-Orleans zal zich uitstrekken over de staten Louisiana en Mississippi; 2°. dat te Boston, over de staten Massachusetts, Rhode-Island, Maine en New-Hampshire; 3°. dat te New-York, over de staten New-York, New-Jersey en Connecticut; 4°. dat te Philadelphia, over de staten Pennsylvanie en Delaware; 5°. dat te Baltimore, over den staat Maryland en het district Columbia; 6°. dat te Norfolk, over den staat Virginie; en 7°. dat te Charlestown, over de staten Zuid-Carolina, Noord-Carolina en Georgie.

» Voorts moet er bepaald wezen, dat de consuls te Mobile, New-Orleans, Boston, New-York, Philadelphia, Baltimore, Norfolk en Charlestown, voor de havens van derzelver district, waar zulks noodig zoude mogen zijn, vice-consuls zullen kunnen benoemen; zullende, in geval van goedkeuring door de hoogere autoriteit, de benoeming geschieden door de consuls, op den voet van art. 22 van het reglement van den 22. Januarij 1814, en mitsdien voor hunne rekening en ten hunnen perikule.

De oostenrijksche en pruissische zaakgelastigden, de graven *von Rechberg* en [illegible], hebben werkelijk woensdag met het geheele personeel hunner legatien, Brussel verlaten. Dezelve zouden zich vooreerst naar Aken begeven. Men sprak te Brussel, dat nu ook de belgische zaakgelastigden te Weenen en Berlijn, *O'Sullivan de Grass* en *de Beaulieu*, zouden moeten terug ontboden worden.

— *l'Observateur* zegt, dat de Brussel het gerucht liep van eene geheele ministeriele verandering in den geest van toetreding tot de 24 artikelen. De heer *Meeus* zou den minister van finantien worden en *H. de Brouckere* van justitie. Men noemde ook een der hoofdambtenaren van het departement van finantien (*Mercier*) die welligt in de plaats van den heer *d'Huart* zou benoemd worden.

— Te Luik en te Brussel heeft men in den morgen van den 5den een aantal plakaten aangeplakt gevonden met de woorden: Dood aan de pruissische protestanten! wraak! leve onze katholijke broeders van de Rijnprovincien! sterven wij, zoo het moet, voor dezelfde zaak! Het dagblad van Luik, *l'Espoir*, die het eerst van deze plakaten gewag gemaakt, zoekt te verstaan te geven, dat de politie zelve niet vreemd aan dit feit zou wezen. Zulks wordt door andere bladen stellig tegengesproken, en de politie te gelijk ernstig uitgenoodigd, om de daders van deze onverdraagzame provocatien op te sporen.

— De generaal *Donker de Donceel*, die tevens lid van het hoog-geregtshof is, en wiens naam aan het hoofd stond van een der jongst, door het comité der zoogenaamde nationale associatie, uitgevaardigde proclamatien, heeft bij een brief aan het comité verklaard, dat hij uit hoofde zijner betrekking tot het bewind, niet langer lid der associatie kon blijven. Men denkt, dat hem zulks van wege het bestuur zelf zal aanbevolen zijn.

— De stedelijke raad van Antwerpen heeft eene speciale commissie benoemd, om eene protestatie tegen het art. 9 van de 24 artikelen [illegible] op te maken.

— [illegible] wapen der artillerie gedaan. [illegible]

— Te Brussel wilde men gisteren [illegible] twee eskadrons kurassiers op weinig afstands van de stad gekantonneerd waren.

— Ter Antwerpsche beurs van gisteren (7 *Februarij*) waren genoteerd: Belg. 96½; 3 pCt. 66½; Sp. Ardoin 16½; Nap. renten 93½; Rom. L. 99½; Certif. te Antw. 99; — Wissel op Amst. en Rott. 1 ⅛ pCt. v.

Laatstleden dingsdag heeft de koningin van Engeland het parlement met de volgende aanspraak geopend:

» Mylords en Heeren!

» Ik verheug mij U op nieuw in parlement vereenigd te zien, en verlang in het bijzonder uwen raad en hulp op een tijdstip, waarin vele zaken van groot gewigt uwe deliberatien en uwen bijstand ernstig vorderen.

» Ik ontvang steeds van de vreemde mogendheden de aangename verzekeringen van hun verlangen om de vriendschappelijke betrekkingen met ons te onderhouden.

» Met den keizer van Oostenrijk heb ik een handeltraktaat gesloten, dat naar ik hoop de handelgemeenschap tusschen mijne onderdanen en die van den keizer zal uitbreiden en verbeteren.

» Ook met den Sultan heb ik een dergelijk traktaat gesloten, strekkende om de handelsbetrekkingen tusschen mijne staten en het turksche rijk op eenen geregelder en zekerder voet te brengen. Ik heb last gegeven, dat deze traktaten u zouden voorgelegd worden.

» In overeenstemming met Oostenrijk, Frankrijk, Pruissen en Rusland, ben ik in onderhandelingen gewikkeld geweest, strekkende om eene eindelijke schikking van de geschillen tusschen Holland en Belgie daar te stellen.

» Een eindtraktaat van vrede, op vroegere schikkingen gegrondvest, waartoe de beide partijen toegetreden waren, is dien ten gevolge aan de Hollandsche en Belgische gouvernementen voorgesteld geworden; ik heb de voldoening U aan te kondigen, dat het Hollandsch gouvernement reeds aan de conferentie zijne toetreding tot dit traktaat genotificeerd heeft, *en ik hoop dat eene dergelijke notificatie van de zijde van het belgisch gouvernement een eind zal maken aan de ongerustheid, welke de onzekerheid van den tegenwoordigen staat dier zaak heeft te weeg gebragt. De eenstemmigheid der vijf verbonden mogendheden geeft eenen volkomen waarborg voor de handhaving van den vrede.* [illegible]

» Ik betreur de voortduring van den burgeroorlog in Spanje, die onafgebroken mijne aandacht ernstig bezig houdt.

» Gerezen geschillen zijn oorzaak geweest, dat mijn gezant het hof van Teheran verlaten heeft; ik voed evenwel de hoop, dat eene voldoende schikking de herstelling onzer betrekkingen met Perzie op den ouden vriendschappelijken voet vergunnen zal.

» Gebeurtenissen, die met dezelfde geschillen in verband staan, hebben den gouverneur-generaal der Indien maatregelen doen nemen, ter bescherming der britsche belangen in dat werelddeel en tot verbindtenissen doen overgaan, door welker vervulling militaire operatien noodzakelijk konden worden. Men heeft tot dat einde toebereidselen moeten maken, die voldoende zouden zijn om elken aanval te wederstaan, van welke zijde die kome, en om de onschendbaarheid van mijne oostersche bezittingen te handhaven.

» De hervorming en verbetering der municipale korporatien in Ierland zijn wezenlijk noodzakelijk geworden voor de belangen van dit gedeelte mijner staten.

» Even noodzakelijk is het, dat gij u toelegt, om de maatregelen te herzien en te voltooijen, die door de kerkelijke commissarissen van Engeland aanbevolen zijn, voor de handhaving der gevestigde kerk en om dezelve de genegenheid en eerbied van het volk te verzekeren.

» Eene betere ten uitvoerlegging der wetten en eene spoediger en regelmatiger regtsbedeeling zijn voor het welzijn der bevolking van hoog belang geworden, en ik ben verzekerd, dat gij u beijveren zult om de ontwerpen, die u zullen aangeboden worden, te onderzoeken, ter bereiking dier heilzame uitkomsten.

» Mijne heeren van het huis der gemeenten,

» Ik heb bevolen dat de jaarlijksche begrootingen gereed gemaakt worden, om dezelve u aan te bieden.

» Getrouw aan het beginsel van spaarzaamheid, dat ik onvoorwaardelijk in elken tak van staatsbestuur wensch in te voeren, acht ik mij verpligt u aan te bevelen, de noodige sommen voor de openbare dienst wel te willen toestaan; ik reken geheel op uwe edelmoedigheid en vaderlandsliefde, om, op een behoorlijken voet, de instellingen te bewaren, die voor de kracht en veiligheid van het land noodzakelijk zijn.

» Mylords en heeren,

» Met veel genoegen zie ik mij in staat gesteld, u te vermelden, dat het door de wetten vastgesteld tijdstip, voor de eindelijke en volkomene vrijstelling der negers, overal in mijne West-Indische bezittingen reeds door de acten van de koloniale wetgeving voorgekomen is, en dat de overgang van het tijdelijk stelsel van leerlingschap tot de geheele vrijheid, plaats heeft gehad, zonder dat de orde en rust zijn gestoord geworden. Ik twijfel niet of gij zult u zorgvuldig en naauwgezet met elken maatregel bezighouden, die noodig mogt zijn, om deze belangrijke en gelukkige verandering meer en meer te bevestigen.

» Met diep leedwezen, moet ik ter uwer kennis brengen, dat de rust in de provincie Neder-Kanada op nieuw door den opstand is gestoord geworden, en dat er vijandelijke invallen in Opper-Kanada zijn gedaan, door onruststokers uit de Vereenigde Staten van Noord-Amerika. Deze schendingen van den openbare vrede zijn spoedig bedwongen geworden, door de dapperheid onzer troepen en de trouw mijner kanadasche onderdanen. De president van de Vereenigde Staten heeft de burgers dier Staten aangemaand om zich te onthouden van dergelijke, met de vriendschappelijke betrekkingen van Groot-Brittannie en de Vereenigde Staten zoo onbestaanbare handelingen. Ik heb bevolen, dat u alle inlichtingen omtrent deze zaken medegedeeld worden, en beveel aan uwe ernstige overweging

den tegenwoordigen toestand dier gewesten. Ik reken op u ter ondersteuning van mijn vast besluit, om het gezag mijner kroon te handhaven, en ik hoop, dat gij in uwe wijsheid maatregelen zult aannemen, die aan dit gedeelte mijner staten de weldaad zullen verzekeren van de binnenlandsche rust, en het genot der voordeelen, welke deszelfs natuurlijke hulpbronnen het verzekeren.

» Ik heb met leedwezen de bestendige pogingen gezien, die men in sommige gedeelten van het land doet, om mijne onderdanen tot ongehoorzaamheid en tegenstand aan de wetten aan te zetten, en om gevaarlijke en onwettige daden aan te raden. Om dergelijke ontwerpen tegen te gaan, reken ik op de kracht der wetten, die mijn pligt vordert met gestrengheid ten uitvoer te doen leggen, op het gezond verstand en de goede gezindheid van mijn volk en op deszelfs gehechtheid aan de beginselen van regt, en op den afkeer dien het van geweld en wanorde heeft.

» Met vertrouwen beveel ik al deze groote belangen aan uwe wijsheid aan, en smeek den Almagtige, dat hij u in uwe beraadslagingen bijstand verleene en bestiert."

De koningin werd bij hare komst en bij het verlaten der zaal met groot gejuich begroet.

— De leden van de conferentie zijn maandag op het bureau van buitenlandsche zaken vergaderd geweest.

— Ter Londensche beurs waren den 5den: 3 pCt. gecons. 92 drie achtste, Ned. 2½ pCt. 54¾, 5 pCt. 104, Spanje 18¾.

DE FELLAH EN DE TURKSCHE BOER IN *EGYPTE.*

Terwijl aller blikken gerigt zijn op den toestand der beschaving in het Oosten, is het misschien niet geheel en al overbodig de aandacht te vestigen op de afstammelingen der Arabieren; een zachtzinnig, schrander en eenvoudig volk, hetwelk zich aan den landbouw wijdt, en onder den naam van Fellahs bekend staat, en nu gebukt gaat onder den den geesel van *Mehemed-Ali.* — Onder de Mamelukken, wier regeringskunst zich bepaalde tot het afstroopen van zoo veel gelds mogelijk, had dit volk voorzeker geene gelukkige dagen; maar, ten gevolge van de gedurige opstanden en twisten tusschen de opperhoofden, waren er tijdperken, waarin het ruimer adem haalde. Doch nu, wat zijn nu de Fellahs? Zij waren vroeger landbouwers en werden bij oorlogen niet weggesleept; nu zijn zij soldaten, wanneer zij in welstand zijn, en aan den grond verknochte slaven wanneer zij oud of buiten staat zijn om krijgsdienst te verrigten. Is de Fellah soldaat, dan kan hij nooit hooger rang bekleeden dan die van luitenant, gehouden om den pijp zijns opperhoofds aan te steken. Is hij in dien toestand niet, dan is hij verpligt om zich niet te verwijderen buiten zekeren kring, die hij gehouden is te behouden, naar den wil zijns meesters; hij zorgt voor den oogst, dien zijn meester hem geheel ontneemt, onverlet de vergunning om daarvan, tegen buitensporigen prijs, een gedeelte terug te koopen; dat geenszins het beste is. Getuige van den overvloed, dien hij zelf vergaârt, maar zich ontnomen ziet, leeft de Fellah armoedig, en bekleed met lompen, vervloekende de vruchtbaarheid van den grond, waaraan het lot hem verbonden heeft, een grond dien hij door zijne verwenschingen wel dor zoude willen maken, zoo pijnend is zijn ellende.

Wat de staatsregten betreft van den Fellah, dien ongelukkige, dien men zich niet schaamt voor te stellen als het voorwerp eener gewaande *beschaving*, die regten bestaan inderdaad in niets anders dan in het voorzeker treurig voorregt, van te mogen arbeiden, leven en sterven, voor een eenigen, voor niet dan voor een eenigen! Men verwijt niet aan den Fellah dat hij onverschillig is. Hoe toch zal iemand in zijn belang stellen, wanneer hij, onder het tegenwoordig regeringsbestuur van Egypte, tot zoo verre is moeten komen, dat de vraag ontstaat, of het niet beter is dom en onbeschaafd te zijn, dan toegerust met die verstandsvermogens, waarop de mensch overal elders zich met reden verheft? Men veroordeele den Fellah niet, als of hem niet meer die heerlijke hoedanigheden des Muzelmanschen geloofs versierden, zoo als de liefde tot de naasten en gastvrijheid; hoe toch zullen die deugden kunnen uitgeoefend worden door hen, die zelven gebrek lijden? Het is waar, de Fellah van den tegenwoordigen tijd is niet meer die van den tijd toen de Mamelukken gebied voerden; hij is thans niet meer de vernuftige en sterke man van voorheen; maar, overgelaten aan begrip van den treurigen toestand, waarin hij zich vernederd ziet, is hij een ziekelijk en ontzenuwd wezen geworden, dat meer en meer verbastert door het aanhoudende knellende juk der ellende. Zoodanig is tegenwoordig de zedelijke en ligchamelijke toestand van den Fellah.

Onvergelijkelijk gelukkiger is de Turksche boer; deze is waarlijk eigenaar van zijnen grond. Hij betaalt zijne lasten en is niet gehouden aan de hatelijke wet van *solidariteit*, die zich over geheel Egypteland uitstrekt; hij is niet gehouden alzoo, om ook, boven de zijne, de lasten zijns nabuurs te dragen.

Krijgsman gedurende een bepaald getal jaren, dient hij zijn vaderland gedurende eenen vastgestelden tijd, en behoeft niet geboeid onder de vanen gebragt te worden. Daar hem niets ontbreekt, zegent hij het land zijner geboorte; meester van zijne daden en vrij in zijn denken, betracht hij zijne eigene waardigheid en zijne natuurlijken goeden aanleg. De armoede belet niet hem, zoo als den Fellah, om zich den troost der religie te verschaffen. Als burger van den staat is hij in het volle regt om tot de hoogste bedieningen in den staat op te klimmen. Zoo komt hem het regt toe van petitie, bij regtstreeksche aanbieding van zijn verzoekschrift, aan den Souverein, waarop steeds regt gedaan wordt, als het verzoek gegrond is. Steeds gewapend, bezigt de Turksche boer zijne wapenen niet dan tegen de vijanden van het vaderland; terwijl de, door een vreesachtig despotismus ontwapende, Fellah zich kromt onder het schandjuk en weeklaagt in de boeijen! De Turksche boer heeft een goed aanzien, hij is eenvoudig in alles, welgevoed en gezond, sterk en krachtvol, en in staat om door het verrigten van zijnen arbeid of pligten zich alle levensgenoegens te verschaffen; hij is het beeld van een gelukkigen burger, die zijnen Souverein eer aandoet. Bij deze, naar het leven geteekende, schets van den Fellah en den Turkschen boer, komt het ons voor, dat de voorspiegeling van *beschaving*, toegepast op het hedendaagsche Egypte, even valsch als bespottelijk is; en wij deelen in het beklag daarover met alle regtschapen menschen-vrienden, die daarin niet dan eene voortduring van eene menigte dwalingen zien, welke voor de volken van het Oosten verderfelijke gevolgen kunnen na zich slepen.

*** Heden overleed de Wel-Edel Achtbare Heer CORNELIS ANSELMUS SEGERS, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw en Burgemeester der Gemeente *Terheyden*, in den ouderdom van omstreeks 86 jaren en na voorzien te zijn van de H. Sacramenten der Kerk.

Terheyden, N. SEGERS.
5 Februarij 1839.

*** De Mr. KLEEDERMAKER van het Regiment Ligte Dragonders N°. 4, te *Zalt-Bommel*, vraagt een MEESTERKNECHT, bekwaam voor MILITAIREWERK. Brieven *franco.*

Voor het Rijk.

AMORTISATIE-SYNDICAAT.

Administratie der Domeinen, Wegen, Vaarten, enz.

IN HET EERSTE RESSORT.

De fungerende AGENT van het Domein, in het Distrikt *Zevenbergen*, zal, ten overstaan van den Heere Burgemeester van *Made en Drimmelen*, op den 15. Februarij 1839, des voormiddags ten *tien* ure, ten huize van de Wed. C. VAN DRIMMELEN, te *Drimmelen*, voor den tijd van *twintig* jaren publiek Verpachten:

Zes perceelen PLATEN, GRONDEN en OPSLIKKINGEN, liggende in den *Verdronken Zuid-Hollandschen Waard*, onder *Drimmelen*, te zamen groot 217 Bunders, 99 Roeden en 46 Ellen.

De Konditiën van Verpachting zijn ten Kantore van den fungerende Agent voormeld te lezen, dagelijks (except des Zondags) des voormiddags, alsmede ten huize van de Wed. C. VAN DRIMMELEN, te *Drimmelen*, en kunnende die geenen, welke eenige plaatselijke aanwijzing begeeren, zich drie dagen voor de Verpachting adresseren bij CORNELIS VAN ES VOGEL, Hz. wonende op de *Hooge Zwaluwe.*

Zevenbergen, den 15. Januarij 1839.
De fungerende Agent voornoemd,
W. F. E. VAN DER BORCH.

*** BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad *BERGEN-OP-ZOOM*, zullen op Vrijdag, den 15. Februarij 1839, des voormiddags ten elf ure, ten Raadhuize derzelve Stad, in het openbaar aan de meestbiedende Verpachten, voor den tijd van *zeven* jaren, aanvang nemende den eersten Junij 1839, en alzoo eindigende den laatsten Mei 1846, het SCHOONHOUDEN van STADS-GRACHTEN, MARKTEN en PLEINEN, het OPHALEN van de ASSCHE en VUILNIS, en het RUIMEN der PRIVATEN en SECREET-MEST, binnen de gemelde Stad.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
J. D. DE KOCK.
Ter ordonnancie van dezelven,
De Stads Secretaris,
J. ALDER.

Te Breda, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers